

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšší súd Slovenskej republiky (Słowacja) w dniu 7 czerwca 2018 r. – Slovenské elektrárne, a.s. / Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty

(Sprawa C-376/18)

(2018/C 285/47)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Slovenské elektrárne, a.s.

Strona przeciwna: Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE⁽¹⁾ z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającą dyrektywę 2003/54/WE (zwaną dalej „trzecią dyrektywą w sprawie energii elektrycznej”) należy interpretować w ten sposób, że jest sprzeczny z jej celem, w szczególności z jej art. 3, przepis krajowy, taki jak przepis będący przedmiotem postępowania głównego, który ustanawia środek specjalny polegający na obowiązkowej opłacie obciążającej podmioty regulowane, w tym posiadaczy zezwolenia na dostawę energii elektrycznej wydanego przez właściwy organ regulacyjny zainteresowanego państwa członkowskiego („Urząd” i „podmiot regulowany”), określonej na podstawie wyniku finansowego osiągniętego nie tylko na poziomie krajowym, lecz także przy prowadzeniu działalności za granicą, która to opłata:
 - i) ma wpływ na swobodę podmiotów regulowanych w zakresie ustalenia w pełni konkurencyjnej ceny za dostawę energii elektrycznej na zagranicznych rynkach energii elektrycznej, a zatem również na proces konkurencji na tych rynkach;
 - ii) osłabia konkurencyjność podmiotów regulowanych w porównaniu z zagranicznymi dostawcami energii elektrycznej działającymi na słowackim rynku energii elektrycznej, gdy oba te rodzaje podmiotów dostarczają energię elektryczną również na dany rynek zagraniczny, ponieważ w przypadku dostaw energii elektrycznej za granicę zagraniczny dostawca nie podlega wspomnianej opłacie obowiązkowej;
 - iii) zniechęca do wejścia nowych konkurentów na rynek dostaw energii elektrycznej w Republice Słowackiej i za granicą, ponieważ taka obowiązkowa opłata miałaby również zastosowanie do dochodów z ich działalności nieregulowanej, nawet jeśli następnie przez określony czas uzyskaliby oni zezwolenie na dostawę energii elektrycznej, lecz dochody z takich dostaw wynosiłyby zero;
 - iv) może skłonić słowackie podmioty regulowane do wystąpienia do Urzędu [słowackiego] lub zagranicznych dostawców energii elektrycznej do wystąpienia do organu regulacyjnego swojego państwa pochodzenia, który to organ wydał im zezwolenie na dostawę energii elektrycznej, o cofnięcie zezwolenia, biorąc pod uwagę, że dla podmiotu, który nie chce, aby dochody z jego innych działalności również podlegały rozpatrywanej opłacie, cofnięcie wspomnianego zezwolenia jest jedynym sposobem na pozbycie się statusu podmiotu regulowanego, przewidzianego w spornych przepisach?
- 2) Czy trzecią dyrektywę w sprawie energii elektrycznej należy interpretować w ten sposób, że nie można zaliczyć do środków, na których przyjęcie przez państwo członkowskie zezwala trzecia dyrektywa w sprawie energii elektrycznej, nawet jeżeli są one sprzeczne z celem tej dyrektywy, środka specjalnego, takiego jak ten będący przedmiotem postępowania głównego, polegającego na obowiązkowej opłacie obciążającej podmioty regulowane, w tym posiadaczy zezwolenia na dostawę energii elektrycznej wydanego przez Urząd, określonej na podstawie ich wyniku finansowego, w tym wyniku osiągniętego przy prowadzeniu działalności za granicą, ponieważ środek ten nie jest narzędziem walki ze zmianami klimatycznymi i nie służy zapewnieniu dostaw energii elektrycznej, ani też nie służy realizacji żadnego innego celu trzeciej dyrektywy w sprawie energii elektrycznej?

- 3) Czy trzecią dyrektywę w sprawie energii elektrycznej należy interpretować w ten sposób, że przepis krajowy, taki jak przepis będący przedmiotem postępowania głównego, który ustanawia środek specjalny polegający na obowiązkowej opłacie obciążającej podmioty regulowane, w tym posiadaczy zezwolenia na dostawy energii elektrycznej wydanego przez Urząd, określonej na podstawie ich wyniku finansowego, w tym wyniku osiągniętego przy prowadzeniu działalności za granicą, nie spełnia wymogów przejrzystości, niedyskryminacji i równego dostępu dla konsumentów zgodnie z art. 3 wspomnianej dyrektywy, ponieważ – w przypadku podmiotu regulowanego – dotyczy również dochodów uzyskanych (tytułem dostaw energii elektrycznej lub na innej podstawie) za granicą, natomiast – w przypadku posiadacza zezwolenia na dostawy energii elektrycznej wydanego w ramach „paszportyzacji” zezwolenia na dostawy energii elektrycznej wydanego w państwie pochodzenia – dotyczy tylko dochodów uzyskanych w Republice Słowackiej?

⁽¹⁾ Dz.U. 2009, L 211, s. 55.

Skarga wniesiona w dniu 8 czerwca 2018 r. – Komisja Europejska / Królestwo Belgii

(Sprawa C-384/18)

(2018/C 285/48)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. Tserepa-Lacombe, L. Malferrari, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 25 dyrektywy 2006/123/WE ⁽¹⁾ i art. 49 TFUE;
- obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

(i) Zakazując wykonywania działalności księgowego jednocześnie z działalnością brokera, agenta ubezpieczeń, agenta nieruchomości lub wszelką działalnością z zakresu bankowości lub usług finansowych, oraz (ii) zezwalając Chambres de l'Institut professionnel des comptables et Fiscalistes agréés (izbom instytutu zawodowego autoryzowanych księgowych i doradców podatkowych – IPCF) na zakazanie wykonywania działalności księgowego łącznie z dowolnym rodzajem działalności rolnej, rzemieślniczej i handlowej, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 25 dyrektywy 2006/123/WE i art. 49 TFUE.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376, s. 36).

Skarga wniesiona w dniu 29 czerwca 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Włoska

(Sprawa C-434/18)

(2018/C 285/49)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Patakia i G. Gattinara, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska